

Bayer Zsolt: Nyílt levél Gasparovicnak

2011 augusztus 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

3

Átlag: 3 (1 szavazat)

Mérték

„Veszélyes útra tért a szlovák kormány akkor, amikor a zsidók kitelepítésér?l szóló törvényjavaslatot benyújtotta, mert ezzel elismeri jogosságát annak, hogy a többség a kisebbséget egyszer?en kiebrudalhatja... {...}”

"{...}Én ellenben, mint az itteni magyarság képvisel?je leszögezem ezt, és kérem tudomásul venni, hogy azért nem szavazok a javaslat mellett, hanem ellene, mert mint magyar és keresztény és mint katolikus a javaslatot istentelennek és embertelennek tartom.”

E szavakat egy magyar gróf mondta 1942. május 15-én. Esterházy Jánosnak hívták azt a magyar grófit.

A korabeli szlovák sajtó akkor nekiesett Esterházynek. Árulónak és zsidóbérencnek titulálták. Két év múlva Esterházy memorandumban tiltakozott Magyarország német megszállása ellen. A Gestapo körözési listáján el?kel? helyen szerepelt.

A második világháború után el?bb a szovjet hatóságok internálták, de mindössze tizenkét nap után szabadon engedték. Ezt Gustáv Husák – emlékeznek még erre a névre? – nem tudta elviselni, és személyes utasítást adott Esterházy ismételt letartóztatására.

Ami meg is történt, és a csehszlovák hatóságok kiadták a foglyot a szovjet titkosszolgálatnak. A szovjetek – engedve a csehszlovák kérésnek – másodsor már nem hibáztak, és koholt vádak alapján tíz év kényszermunkára ítélték.

Távollétében a szlovák Nemzeti Bíróság 1947 szeptemberében „a fasiszmussal való együttm?ködésért” (!) halálra ítélte. Két év múlva – a halálos ítélet ismeretében – a szovjetek kiadták Csehszlovákiának a magyar grófit. Hazaszállítása után elnöki kegyelemben részesült, és életfogytiglant kapott. 1955-ben, az általános amnesztia alkalmából, Esterházy büntetését 25 évre „csökkentették”. Mírov börtönében halt meg, szemét cellatársa, egy szlovák pap zárta le. Bár a család ezt kérte, Esterházy János magyar gróf hamvait a börtönparancsnok nem adta ki.

Minden benne van Esterházy János történetében és szenvedésében. S minden felesleges pátoz nélkül kijelenthetjük, Esterházy János gróf, korának gyermeke, h?s volt. H?s, és talpig becsületes, tisztességes ember. Magyarként akkor nyilván nem tudta – nem is tudhatta – elfogadni Trianont. S ugyanígy képtelen volt elfogadni a Tiso-féle náci szlovák államot.

A háború után a szlovákok éppen azért rettegtek, hogy a Tiso-féle náci évekért megkapják majd büntetésüket, és esetleg elveszítik a Felvidéket. Ezért kellett egyebek mellett rámutatniuk egy magyar grófra, s kinevezni ?t

fasisztának. Az egyetlen, aki a zsidó deportálások ellen szavazott. De ez akkor mit sem számított. Mert semmi sem számított sohasem. Hiszen csak egy magyar grófról volt szó. S az a szlovák sajtó, amelyik 1942-től zsidóbérencezte Esterházyt, 1945 után hozzálátott ugyanígy fasisztázni. S ebben az elvadult, eszement, velejéig rothadt és aljas hazugsághadjáratban a csehszlovák „elvtársak” készséges segítségre akadtak a magyar „elvtársak” személyében. Hát persze, hiszen egy magyar GRÓFRÓL volt szó, aki személyében egyedül hiteltelentette a kommunista propaganda nemesekről és úgy általában a magyarokról szóló förtelmes hazugságait.

Ezért kellett mártírhálált halnia Esterházy Jánosnak.

Nem olyan bonyolult ez, Gasparovic úr. Miképpen az sem túl bonyolult, hogy vajon ön miért és miért éppen most tartotta fontosnak fasisztának bélyegezni Esterházyt.

Azért, elnök úr, mert egy kis koncert, egy kis szárnalmas népszerűségért, a hülyék és nyálfolyatók megbecsüléséért és tapsáért igazán nem nagy ár egy meggyilkolt magyar grófnak immáron az emlékét is meggyaláznia. Így és ezért lett ön halottgyalázó, elnök úr, s mindezek mellett hazug is. A leggyávább hazug. De nem baj, elnök úr. Ettől mit sem változik Esterházy János magyar gróf igazsága. S a hazugság mindig kiderül, néha hamarabb, mint bárki képzelné. Most például a WikiLeaks nyilvánosságra hozott irataiból kiderült, hogy a szlovák belügyminisztérium arról tájékoztatta 2006-ban az Egyesült Államok nagykövetségét, hogy Malina Hedviget megverték Nyitrán. Aztán jöttek Ficóék, és támadásba lendültek. S ma Malina Hedvig ellen folyik eljárás, azok parancsára, akiknek kegyelméből ön, elnök úr, ott ül, ahol ül.

Ha most 1945 lenne, Malina Hedviget halálra is ítélnék, ugye, elnök úr?

Nem sokat változtak a dolgok, igaz, elnök úr, legalábbis, ha a magyarokról van szó...

Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

Ajánló